

nævnte før; disse, Børn eller unge Mennesker under 18 Aar, er da i hvert Fald ganske uskyldige i, at de er gledet ind under Fattigvæsenet.

Jeg haaber, som sagt, at Loven vil komme til at virke efter sin Hensigt, naar nu den bliver givet Kommunalbestyrelserne til Brug. Kommunalbestyrelserne har tidligere selv i Indberetninger maatte indrømme, at naar Folk er kommet ind under offentlig Forsorg, under Fattigvæsenet, hidrører det i de allerfleste Tilfælde fra Forhold, som de vedkommende selv er uden Skyld i; Tab af Arbejdsevne, Arbejdsløshed o. s. v. har været stærkt medvirkende Aarsager, og kun i ganske faa Tilfælde — procentvis er Tallet ganske ringe — skyldes det paaviseligt Forhold, hvorfor Skylden ligger hos vedkommende selv. Det har Kommunalbestyrelserne gennem deres Indberetninger indrømmet, og derfor har jeg nogen Grund til at udtale dette Haab, at Loven vil blive bragt i Anvendelse i meget stor Udstrækning, hvad jo ogsaa Regeringen har tilsigtet, naar den ved denne Lejlighed fremsætter dette Lovforslag.

Jeg sagde før, at Lovforslaget ikke gik saa vidt, som mit Parti kunde have ønsket, men at vi ligesom Ministeren vil vise Resignation. Jeg tænker herved paa de mange gamle Mennesker i vort Land — nogle Tusinde er det i hvert Fald —, som er kommet ind under Fattigvæsenet og derfor ikke vil kunne faa den Understøttelse i Form af Aldersrente, som andre gamle Mennesker faar. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at den højtærede Minister, tvungen af Omstændighederne, for i det hele taget at opnaa et Resultat har maattet bortskære den § 2, som fandtes i Lovforslaget i 1923 og gav Kommunalbestyrelserne Ret til, naar Fattighjælpen var eftergivet, at lade Karenstiden bortfalde. Mange af disse Mennesker har kæmpet en fortvivlet Kamp for at holde sig fri for det offentlige Forsorg; der findes ogsaa adskillige, som søger at hutle sig igennem for at kunne opnaa Aldersrente. Det havde været en smuk Belønning, hvis man ved denne Lov havde forskaanet dem for det sidste Aar eller to, hvor længe de nu har tilbage, af denne Kamp for at kunne komme ind under Aldersrenten, men det sker jo nu ikke.

Imidlertid, skønt jeg saaledes maa vise Resignation paa dette Felt, vil jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie. Jeg synes, Lejligheden er saa smuk. Grundlovsjubilaet er netop en passende Lejlighed for os andre, der glæder os over den

Frihed og Ret, Grundloven giver os, til at række en hjælpende Haand til de Mennesker, der staar udenfor vor Kreds, saaledes at de atter kan opnaa de Menneskerrettigheder, som det store Procenttal af dem som nævnt uden egen Skyld har mistet. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvillie og til hurtig Behandling, saa det kunde være færdigt fra Rigsdagen inden Højtidsdagen, Grundlovsdagen den 5. Juni, oprinder.

Pinholt: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg finder Anledning til at tilføje, at jeg maa gaa ud fra, at der neppe vil blive Anledning til lignende Love i Fremtiden, idet vor sociale Lovgivning nu er saaledes udbygget, at jeg maa opfatte det saaledes, at de Mennesker, som falder ind under Fattigloven med Fattighjælps Virkning, i Fremtiden i væsentlig Grad, og maaske saa godt som alle, vil være saadanne, som det ikke paa anden Maade vil være muligt at holde udenfor Fattighjælpsforsørgelse. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Sven: Det forekommer mig, at den Anledning, der er benyttet til Fremsættelse af dette Lovforslag, er særdeles søgt. Med al Respekt for Grundloven synes jeg ikke, man kan have Ret i, at Grundlovsdagen netop skulde være den Højtidsdag, der naturligtst begrundede et Lovforslag som dette. Hvad Sagens Realitet angaar, mener vi i mit Parti, at den sociale Lovgivning efterhaanden er saaledes udviklet i dette Land, at det bliver sjældnere og sjældnere, at Folk uden Skyld kommer ind under Fattigloven. I det hele er den sociale Lovgivning baseret paa dette Skel, og vi synes ikke, der er Anledning til, at det flyttes, og at man saadan i Huj og Hast og ved enhver given Lejlighed, der frembyder sig, søger at bortskære den Skillelinie, der er mellem det offentlige Understøttelse under den ene og den anden Form. Derfor kan mit Parti ikke gaa med til dette Lovforslag, og jeg maa anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det.

Mads Larsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag. Ogsaa fra vor Side havde vi ønsket, at Lovforslaget havde haft en noget større Rækkevidde, end det nu faar, men man har fra Ministeriets og dets Partis Side resigneret og vil tage det i denne Skikkelse, og det